

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/54/2018
Identifikačné číslo spisu: 1111206298
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1111206298.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej, v spore žalobcu: Miroslav Bachratý - VZDUCHOTECHNIKA KLIMAC, Kaštieľska 263, 919 51 Špačince, IČO: 14 121 808, zastúpeného advokátskou kanceláriou Heringeš & Partner, s.r.o., Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava, IČO: 35 926 775, konajúcou prostredníctvom Mgr. Mateja Heringeša, konateľa a advokáta, proti žalovanému 1/ Pospíšil & Partners, k.s., Podháj 117, 841 03 Bratislava, IČO: 44 342 004, reštrukturalizačný správca dlžníka SIBAMAC, a.s., Bojnická 20, 831 04 Bratislava, IČO: 31 321 275, spoločnosť konajúca prostredníctvom JUDr. Branislava Pospíšila, komplementára; žalovanému 2/ SIBAMAC, a.s., Bojnická 20, 831 04 Bratislava, IČO: 31 321 275, zastúpenému Advokátska kancelária Gabriela Hrbáňová, s.r.o., Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 252 961, konajúca prostredníctvom Mgr. Gabriely Hrbáňovej, konateľky a advokátky; o zápis prihlásených pohľadávok do zoznamu pohľadávok a o určenie pravosti pohľadávky do výšky popretých úrokov z omeškania, v konaní o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. marca 2016, č. k. 2CoKR/6/2015-138, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného 2/ z a m i e t a .

II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 13.02.2014, č. k. 3Cbi/19/2011-102, žalobu žalobcu zamietol. Žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zviazal zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov právneho zastúpenia v sume 198,71 eur na účet právneho zástupcu žalovaného 2/ do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s poukazom na §§ 29 ods. 4, 122 ods. 5, 124 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2011 (ďalej len „ZKR“), § 26 ods. 3 vyhlášky č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška 665/2005 Z. z.“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobou doručenou súdu 25.02.2011 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka zapísaná v konečnom zozname pohľadávok vedenom žalovaným 1/ v reštrukturalizačnom konaní žalovaného 2/ pod por. č. 527, prihlásená prihláškou č. 1, sa určuje čo do časti popretých úrokov z omeškania vo výške 2.017,80 eur a v tomto rozsahu sa považuje za zistenú; súd určuje, že prihlášky pohľadávok žalobcu boli do reštrukturalizačného konania vedeného proti žalovanému 2/ podané riadne a včas a pripojený súhrnný prehľad obsahoval údaje uvedené v prihláškach; žalovaný 1/ je povinný na prihlášky pohľadávok žalobcu v reštrukturalizácii žalovaného 2/ prihliadať a pohľadávky žalobcu z nich vyplývajúce je povinný v zistenom rozsahu zapísať do zoznamu pohľadávok vedenom v konaní 6R/2/2010.

3. Okresný súd poukázal na to, že uznesenie, ktorým súd povolil reštrukturalizáciu, bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 23.11.2010. V zmysle § 199 ods. 9 ZKR nadobudlo uznesenie právoplatnosť dňa 24.11.2010. Prvý deň lehoty na prihlásenie pohľadávky, ktorá je v zmysle § 121 zákona 30 - dňová, pripadol na nasledujúci deň, t. j. 25.11.2010. Posledný deň lehoty pripadol na deň 24.12.2010, čo bol sviatok (aj 25., 26. december), čiže posledným dňom lehoty bol 27.12.2010. Prvým dňom lehoty na popieranie pohľadávok (30 - dňová lehota v zmysle § 124 ods. 2 ZKR) bol tak 28.12.2010. Posledným dňom lehoty na popieranie pohľadávok bol 26.01.2011. Prvým dňom lehoty na podanie incidenčnej žaloby (30 dní podľa § 124 ods. 4 ZKR) bol 27.01.2011. Posledný deň lehoty pripadol na 25.02.2011. Žaloba bola podaná osobne dňa 25.02.2011, teda v zákonom stanovenej lehote.

4. Okresný súd zdôraznil, že podľa § 124 ods. 4 ZKR, nie je daná vecná pasívna legitimácia žalovaného 1/ čo do časti petítu žaloby, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka zapísaná v konečnom zozname pohľadávok vedenom žalovaným 1/ v reštrukturalizačnom konaní žalovaného 2/ pod por. č. 527, prihlásená prihláškou č. 1, sa určuje čo do časti popretých úrokov z omeškania vo výške 2.017,80 eur a v tomto rozsahu sa považuje za zistenú. Podľa § 26 ods. 3 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. do zoznamu pohľadávok sa nezapisujú ani tie pohľadávky, ktoré boli uplatnené u správcu vo viacerých prihláškach tým istým veriteľom, ak k nim nebol pripojený súhrnný prehľad alebo súhrnný prehľad nebol predložený na datovanom a podpísanom predpísanom tlačive alebo súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v prihláškach v rozsahu, v akom sa to vyžaduje v tlačive súhrnného prehľadu (§ 29 ods. 4 a § 122 ods. 5 zákona).

5. Z ustanovení §§ 29 ods. 4, 122 ods. 5 ZKR je podľa okresného súdu zrejmé, že zákon aj vyhláška vyžadujú, aby súhrnný prehľad obsahoval údaje uvedené v prihláškach v rozsahu, v akom sa to vyžaduje v tlačive súhrnného prehľadu. Tlačivo súhrnného prehľadu vyžaduje sumár celkovej sumy každej jednotlivej prihlášky pohľadávky. Tým je daná správnosť postupu žalovaného 1/, ako reštrukturalizačného správcu žalovaného 2/, ako aj príslušného súdu pri neprihliadaní na prihlášky žalobcu v rámci reštrukturalizačného konania žalovaného 2/, nakoľko žalobca v súhrnnom prehľade uviedol inú celkovú sumu prihlásených pohľadávok, ako tú, ktorá vyplývala z podaných prihlášok, súhrnný prehľad celkom jednoznačne neobsahoval údaje uvedené v podaných prihláškach, čo malo za následok v zmysle ustanovenia § 122 ods. 5 ZKR, že na prihlášky žalobcu sa v reštrukturalizácii žalovaného 2/ neprihliadalo, v dôsledku čoho neboli zapísané do zoznamu pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní žalovaného 2/.

6. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovanému 1/ okresný súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil. Žalovanému 2/ okresný súd náhradu trov konania zodpovedajúcu trovám právneho zastúpenia priznal podľa § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspechu v konaní v plnom rozsahu, nakoľko bol v spore úspešný.

7. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom z 03.03.2016, č. k. 2CoKR/6/2015-138, rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby o určenie, že pohľadávka žalobcu zapísaná v konečnom zozname pohľadávok vedenom žalovaným 1/ v reštrukturalizačnom konaní žalovaného 2/ pod por. č. 527, prihlásená prihláškou č. 1 čo do časti popretých úrokov z omeškania vo výške 2.017,80 eur sa považuje za zistenú, potvrdil. Druhým výrokom v časti zamietnutia žaloby o určenie, že prihlášky pohľadávok žalobcu boli do

reštrukturalizačného konania vedeného proti žalovanému 2/ podané riadne a včas a pripojený súhrnný prehľad obsahoval údaje uvedené v prihláškach, krajský súd zmenil tak, že prihlášky pohľadávok žalobcu pod poradovým číslom 1, 2, 3 boli do reštrukturalizačného konania vedeného proti žalovanému 2/ podané riadne a včas vo výške 6.436,47 eur, 6.931,73 eur, 9.679,47 eur. Tretím výrokom v časti určenia, že žalobca 1/ je povinný na prihlášky pohľadávok žalobcu v reštrukturalizácii žalovaného 2/ prihliadať a pohľadávky žalobcu z nich vyplývajúce je povinný v zistenom rozsahu zapísať do zoznamu pohľadávok vedenom v konaní 6R/2/2010, krajský súd zmenil tak, že žalovaný 1/ je povinný zapísať do zoznamu pohľadávok vedenom v konaní 6R/2/2010 pohľadávky uvedené v súhrnnom prehľade v sume 6.436,47 eur, 6.931,73 eur, 9.679,47 eur. Ďalej Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.02.2014, č. k. 3Cbi/19/2011-102 v časti trov konania zmenil tak, že žalobca a žalovaný 1/ nemajú nárok na náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov právneho zastúpenia prvoinštančného konania vo výške 238,33 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Napokon krajský súd rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2/ trovy odvolacieho konania vo výške 89,38 eur na účet právneho zástupcu žalovaného 2/ Advokátska kancelária Gabriela Hrbáčová, s. r. o., Grösslingova 2503/62, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, nariadil pojednávanie, prejednal odvolanie žalobcu a po zopakovaní dokazovania a oboznámením sa s obsahom spisu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

9. Krajský súd zistil, že v reštrukturalizácii dlžníka si žalobca uplatnil nasledovné pohľadávky:
pod poradovým číslom 1 - istina 6.436,47 eur, úrok z omeškania 2.070,60 eur, náklady z uplatnenia 1.471,18 eur, celková suma 9.978,25 eur;
pod poradovým číslom 2 - istina 6.931,73 eur, náklady z uplatnenia 582,03 eur, celková suma 7.513,76 eur;
pod poradovým číslom 3 - istina 9.679,47 eur, náklady z uplatnenia 621,54 eur, celková suma 10.301,01 eur.

10. K prihláškam pohľadávok žalobca doručil správcovi aj súdu súhrnný prehľad, ktorý v kolónke „Celková suma (24)“ obsahoval údaje: k prihláške pohľadávky pod poradovým číslom 1 - „Celková suma 6.436,47 eur“, k prihláške pohľadávky pod poradovým číslom 2 - „Celková suma 6.931,73 eur“, k prihláške pohľadávky pod poradovým číslom 3 - „Celková suma 9.679,47 eur“. O neprihliadaní na prihlášky žalobcu bol v konaní č. 6R/2/2010 dňa 11.01.2011 vyhotovený úradný záznam podpísaný vyšším súdnym úradníkom, a tiež žalovaným 1/, ako reštrukturalizačným správcom žalovaného 2/.

11. Odvolací súd zdôraznil, že sa musel v prvom rade vysporiadať s otázkou, či uvedenie výšky istín prihlásených pohľadávok žalobcu namiesto celkových súm prihlásených pohľadávok žalobcu v súhrnnom prehľade priloženom k prihláškam jednotlivých pohľadávok žalobcu do reštrukturalizačného konania žalovaného 2/ je takým nedostatkom súhrnného prehľadu, ktorý je dôvodom na neprihliadanie na prihlášky pohľadávok žalobcu v reštrukturalizačnom konaní.

12. S poukazom na § 29 ods. 4, § 122 ods. 5, § 124 ods. 4 ZKR; § 26 ods. 3 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. účinné do 31.12.2011, odvolací súd uzavrel, že tlačivo súhrnného prehľadu neobsahuje požiadavku istiny, úrokov, úrokov z omeškania, ani nákladov z uplatnenia tak ako to vyžaduje prihláška pohľadávky, ale vyžaduje sumár celkovej sumy každej jednotlivéj prihlášky pohľadávky. V danom prípade bolo povinnosťou zo strany žalobcu uviesť do tlačiva súhrnného prehľadu celkovú prihlásenú sumu každej z jednotlivých prihlášok, čo žalobca neurobil. V tomto sa odvolací súd stotožnil s názorom žalovaného 1/. Ak sa však údaje v prihláške nezhodujú s údajmi uvedenými v súhrnnom prehľade, sankcia „na prihlášky sa neprihliada“ sa má podľa odvolacieho súdu aplikovať len na tú prihlášku, resp. prihlášky, ktorej údaje sa nezhodujú s údajmi v súhrnnom prehľade. Opačný výklad by nebol podľa krajského súdu ústavné konformný, pretože by bezdôvodne odopieral veriteľovi právo na súdnu ochranu pri tých prihláškach, ktoré spĺňajú všetky formálne a obsahové náležitosti, sú uvedené v súhrnnom prehľade a údaje v nich uvedené sa zhodujú s údajmi uvedenými v súhrnnom prehľade. V danom prípade sa s údajmi v súhrnnom prehľade zhoduje z prihlášky č. 1 istina vo výške 6.436,47 eur, z prihlášky č. 2 istina vo

výške 6.931,73 eur a z prihlášky č. 3 istina vo výške 9.679,47 eur, preto žalovaný 1/ mal podľa odvolacieho súdu prihliadať len na uplatnenú výšku istín prihlášok č. 1, 2 a 3.

13. Z konečného zoznamu pohľadávok podľa krajského súdu vyplýva, že správca nepoprel pri pohľadávke č. 1, 2, 3 výšku prihlásených istín, t. j. 6.436,47 eur, 6.931,73 eur a 9.679,47 eur.

14. Nakoľko súhrnný prehľad neobsahoval sumu úroku z omeškania, ani výšku nákladov z uplatnenia, podľa odvolacieho súdu žalovaný 1/ oprávnené na tieto čiastky neprihliadal. Preto tvrdenie žalobcu, že správca mal uznať pri úroku z omeškania výšku počítanú len do 03.11.1010, je bezpredmetné. V časti petitu, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka v časti úrokov z omeškania zapísaná v konečnom zozname pohľadávok vedenom žalovaným 1/ sa považuje za zistenú, žalovaný 1/ s poukazom na § 124 ods. 4 ZKR, nie je pasívne legitimovaný.

15. Pokiaľ ide o neprihliadanie na prihlášky z dôvodu, že súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v podaných prihláškach, odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že veriteľ má v takomto prípade možnosť podať proti správcovi žalobu, ktorou sa bude domáhať, že prihlášky pohľadávok boli do reštrukturalizačného konania podané riadne a včas, pričom pojem riadne v sebe zahŕňa aj tú skutočnosť, že pripojený súhrnný prehľad obsahoval údaje uvedené v prihláške. Ďalším riešením je podanie žaloby o zápis konkrétnej pohľadávky uplatnenej konkrétnou prihláškou do zoznamu pohľadávok. Žalovaný bude správca, ktorý nezapísal pohľadávku do zoznamu pohľadávok s tým, že musí byť označený aj uvedením dlžníka. Správca musí v lehote na popieranie pohľadávok (táto plynie od skončenia prihlasovacej lehoty) poprieť pohľadávku veriteľa. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalovaného 2/, že vzhľadom na to, že sa na pohľadávky žalobcu neprihliadalo, nebolo možné tieto pohľadávky ani poprieť. Ak pohľadávku správca nepoprie a súd vyhovie žalobe o určenie, že pohľadávka bola uplatnená riadne a včas, resp. určí správcovi povinnosť zapísať pohľadávku do zoznamu pohľadávok, stane sa pohľadávka v celom rozsahu oprávnenou.

16. Odvolací súd zdôraznil, že v danom prípade správca istiny pohľadávok nepoprel, preto krajský súd určil, že prihlášky 1, 2, 3 boli do reštrukturalizačného konania vedeného proti žalovanému 2/ podané riadne a včas, ako aj povinnosť žalovaného 1/ zapísať do zoznamu pohľadávok vedeného v konaní 6R/2/2010 pohľadávky uvedené v súhrnnom prehľade v sume 6.436,47 eur, 6.931,73 eur, 9.679,47 eur. Na tejto skutočnosti podľa odvolacieho súdu nič nemení ani to, že reštrukturalizačné konanie bolo 13.07.2011 skončené. Dlžník bol povinný zložiť plnenie pripadajúce na pohľadávku do súdnej alebo notárskej úschovy. Sumou uloženou do úschovy sa bude disponovať podľa výsledku konania o pohľadávke. Ak je veriteľ úspešný, zložená suma sa uvoľní v prospech veriteľa v rozsahu, v akom je stanovené v pláne. Žalobný petit je preto podľa krajského súdu vykonateľný.

17. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný 2/, odôvodnené podľa § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je ďalej odôvodnené podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., keďže podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená.

18. Dovolateľ má za to, že konanie pred odvolacím súdom neprebehlo podľa zásad spravodlivého konania, t. j. takého konania, v ktorom je zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán. Medzi také práva patrí aj právo vyjadrovať sa k tvrdeným skutočnostiam, navrhovať dôkazy na ich vyvrátenie a vyjadrovať sa aj k právnym dôsledkom z nich vyplývajúcim, ako aj ku skutočnostiam tvoriacim podklad rozhodnutia. Ide o procesné práva, ktoré možno uplatniť nielen v konaní na súde prvej inštancie, ale aj v odvolacom konaní. Žalovaný 2/ v dovolaní zdôraznil, že odvolací súd mu nevytvoril procesnú možnosť na realizáciu jeho práv vyplývajúcich z § 118 ods. 1 a 4 O. s. p. (t. j. § 181-182 C. s. p.). Žalovaný 2/ poukázal na to, že ani z obsahu zápisnice o pojednávaní uskutočnenom na odvolacom súde dňa 03.03.2016 nevyplýva, že by mu súd umožnil predniesť alebo doplniť svoj návrh, vyjadriť sa k skutkovej a právnej stránke veci, zhrnúť svoje návrhy či predniesť „záverečnú reč“.

Preto má dovolateľ za to, že takýmto postupom konal odvolací súd v rozpore s ustanovením § 118 ods. 1 a 4 O. s. p. (t. j. § 181-182 C. s. p.) a týmto nesprávnym postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Týmto postupom odvolací súd podľa žalovaného 2/ zaťažil konanie vadou podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

19. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že odvolací súd sa pred rozhodnutím musel vysporiadať s otázkou, či uvedenie výšky istín prihlásených pohľadávok žalobcu, namiesto celkových súm prihlásených pohľadávok žalobcu v súhrnnom prehľade priloženom k prihláškam jednotlivých pohľadávok žalovaného 2/ do reštrukturalizačného konania žalovaného 2/, je takým nedostatkom súhrnného prehľadu, ktorý je dôvodom na neprihliadanie na prihlášky pohľadávok žalobcu v reštrukturalizačnom konaní. Po právnom posúdení tejto otázky odvolací súd rozhodol verejným vyhlásením napadnutého rozsudku, ktorý odvolací súd v porovnaní s rozsudkom súdu prvej inštancie založil na odlišnom právnom závere. Dovolateľ je preto toho názoru, že bez toho, aby mu odvolací súd umožnil vyjadriť sa k možnosti iného právneho posúdenia veci v zmysle vtedy platného a účinného ustanovenia § 213 ods. 2 O. s. p. (t. j. 382 C. s. p.), ktoré pri rozhodovaní veci nebolo použité a bolo podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, porušil tým základné právo na spravodlivý proces a na súdnu ochranu garantovanú žalovanému 2/ podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 541/2011 z 25. apríla 2012). Tým, že odvolací súd svoje rozhodnutie podľa dovolateľa „nečakane“ založil na iných právnych závetoch než súd prvej inštancie, bez toho aby umožnil žalovanému 2/ namietať správnosť právneho názoru zaujatého v tomto rozhodnutí na inštančne vyššom súde; zaťažil toto konanie procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. Preto týmto podľa dovolateľa procesne nesprávnym postupom, odvolací súd žalovanému 2/ znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

20. Žalovaný 2/ ďalej v dovolaní dôvodenom podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Ide o otázku či uvedenie výšky istín prihlásených pohľadávok žalobcu namiesto celkových súm prihlásených pohľadávok žalobcu v súhrnnom prehľade priloženom k prihláškam jednotlivých pohľadávok žalobcu do reštrukturalizačného konania žalovaného 2/, je takým nedostatkom súhrnného prehľadu, ktorý je dôvodom na neprihliadanie na prihlášky pohľadávok žalobcu v reštrukturalizačnom konaní.

21. Žalovaný 2/ má za to, že odvolací súd síce na zistený skutkový stav použil správnu právnu normu, ktorú aj správne interpretoval, avšak takto interpretovanú právnu normu odvolací súd nesprávne aplikoval, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku, na jeho strane 11 uviedol, že „V danom prípade sa s údajmi v súhrnnom prehľade zhoduje z prihlášky č. 1 istina vo výške 6.436,47 eur, z prihlášky č. 2 istina vo výške 6.931,73 eur a z prihlášky č. 3 istina vo výške 9.679,47 eur, preto žalovaný 1/ mal prihliadať len na uplatnenú výšku istín prihlášok č. 1, 2 a 3.“ S takýmto právnym záverom sa dovolateľ nestotožňuje. Dovolateľ poukázal na to, že súhrnný prehľad musí obligatórne obsahovať údaje uvedené v prihláškach v rozsahu vyžadovanom tlačivom súhrnného prehľadu a že údaje v prihláškach a v súhrnnom prehľade sa musia zhodovať, inak sa na prihlášky, ako celok, v reštrukturalizácii zo zákona neprihliada, a to bez ohľadu na to, či bol nesúlad spôsobený v dôsledku chyby v písaní, alebo z iného dôvodu.

22. Podľa dovolateľa nie je sporné, že v kolónke 24 súhrnného prehľadu „Celková suma“, bol žalobcom namiesto obligatórneho údajja, t. j. celkových súm pohľadávok prihlásených prihláškou č. 1, 2 a 3 uvedený údaj tlačivom súhrnného prehľadu vôbec nepožadovaný, a to údaj o istinách pohľadávok prihlásených prihláškou č. 1, 2 a 3. Žalobca teda v súhrnnom prehľade namiesto vyplnenia údajov v rozsahu, v akom sa to vyžaduje v tlačive súhrnného prehľadu, t. j. namiesto uvedenia celkovej sumy každej pohľadávky prihlásenej prihláškou č. 1, 2 a 3, uviedol istiny jednotlivých pohľadávok prihlásených prihláškou č. 1, 2 a 3, tlačivom súhrnného prehľadu nepožadované: a teda súhrnný prehľad neobsahoval údaje v rozsahu, v akom to tlačivo súhrnného prehľadu vyžaduje. Súhrnný prehľad tiež neobsahoval údaje uvedené v prihláškach žalobcu č. 1, 2 a 3, keďže v tlačive súhrnného prehľadu bola uvedená iná celková suma prihlásených pohľadávok než v samotných prihláškach žalobcu č. 1, 2 a 3, a

teda obsah súhrnného prehľadu nekorešpondoval s obsahom prihlášok žalobcu č. 1, 2 a 3. Z týchto dôvodov sa na prihlášky žalobcu č. 1, 2 a 3, podľa názoru dovolateľa nemalo vôbec prihliadať, keďže prihlášky neboli podané riadne, v predpísanej forme a trpeli vyššie uvedenými vadami, na ktoré sa nemalo ex lege prihliadať a mali byť sankcionované. Preto podľa názoru žalovaného 2/ sa sankcia „na prihlášky sa neprihliada“ nemá aplikovať len na niektorú prihlášku z celkového počtu podaných prihlášok, a to v jej celistvosti, ktorá na rozdiel od ostatných podaných prihlášok ako celok, spĺňa všetky formálne a obsahové náležitosti a obsahové náležitosti, ktorej sa zhodujú s údajmi uvedenými v súhrnnom prehľade. Teda podľa dovolateľa nemožno si z každej prihlášky vybrať len konkrétny údaj, ktorý je medzi prihláškou a súhrnným prehľadom zhodný, keď prihláška ako celok nespĺňa formálne a obsahové náležitosti, a teda má vady, pre ktoré na ňu nemožno prihliadať.

23. Žalovaný 1/ sa s podaným dovolaním žalovaného 2/ stotožnil v plnom rozsahu.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný 2/, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ je potrebné zamietnuť podľa § 448 C. s. p., pretože nie je dôvodné.

25. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

26. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napr. II. ÚS 383/06).

27. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

28. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

29. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keďže má za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je ďalej odôvodnené § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

30. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na

základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

32. Podľa § 428 C. s. p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

33. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

34. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

35. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bol rozsudok súdu prvej inštancie v časti zmenený a v časti potvrdený. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

36. Podľa názoru žalovaného 2/ je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

37. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

38. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

39. Z obsahu dovolania je zrejmé, že za vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., považuje dovolateľ taký postup odvolacieho súdu, ktorým postupom nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán, kedy odvolací súd žalovanému 2/ nevytvoril procesnú možnosť na realizáciu jeho práv vyplývajúcich z § 118 ods. 1 a 4 O. s. p. Žalovaný 2/ poukázal na to, že z obsahu zápisnice o pojednávaní uskutočneného na odvolacom súde dňa 03.03.2016 nevyplýva, že by mu súd umožnil predniesť alebo doplniť svoj návrh, vyjadriť sa k skutkovej a právnej stránke veci, zhrnúť svoje návrhy či predniesť „záverečnú reč“.

40. V zmysle § 118 ods. 4 veta prvá O. s. p. ak sa pojednávanie neodrokuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Z tohto

ustanovenia vyplýva jednak procesná povinnosť súdu vyzvať strany sporu na zhrnutie ich návrhov a na vyjadrenie sa k dokazovaniu i právnej stránke veci, jednak tomu zodpovedajúce procesné oprávnenie účastníka na „záverečnú reč“. V nej môže strana sporu zhrnúť svoje návrhy, vyjadriť svoj názor na vykonané dokazovanie z hľadiska jeho úplnosti, zákonnosti a hodnotenia jednotlivých dôkazov. Vyjadriť sa môže tak k skutkovej, ako aj právnej stránke veci. Takéto zhrnutie a vyjadrenie nemusí predniesť osobne strana sporu, môže ho za ňu predniesť jej zástupca. Podstatný obsah „záverečnej reči“ treba uviesť do zápisnice o pojednávaní. Spravidla je na toto zhrnutie a vyjadrenie vyzvaný žalobca pred žalovaným, je však na úvahe súdu, v akom poradí im udelí slovo. Záverečné zhrnutie a vyjadrenie nemusí byť takto formálne označené; záverečným zhrnutím a vyjadrením („záverečnou rečou“) je aj takto neoznačený procesný úkon strany sporu urobený na záver pojednávania, ktorým zhrňuje svoje návrhy, vyjadruje sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci a podobne.

41. Pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné (§ 211 ods. 3 O. s. p.).

42. O tom, ako v tej - ktorej veci prebiehalo pojednávanie, môže dovolací súd usudzovať len z obsahu spisu. V preskúmvanej veci je v spise na č. l. 125 založená zápisnica o pojednávaní pred odvolacím súdom, ktoré sa uskutočnilo 03.03.2016. Zo zápisnice vyplýva, že na pojednávaní sa zúčastnili právni zástupcovia strán sporu, súd podal správu o priebehu konania a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov. Zo zápisnice je zrejmé, že pred vyhlásením dokazovania za skončené, právni zástupcovia strán sporu uviedli, že nemajú žiadne pripomienky k oboznamovaniu dôkazov a ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania a uplatnili trovy. Uvedené procesné úkony strán vykonané na záver pojednávania je možné považovať za záverečné zhrnutia, resp. záverečné reči, hoci tak formálne neboli označené a v zmysle vyššie uvedeného ani tak označené byť nemuseli. Obsah tejto zápisnice preto v ničom nesvedčí o tom, že odvolací súd nepostupoval podľa § 118 ods. 4 O. s. p. a že dovolateľovi, t. j. stranám sporu nevytvoril procesnú možnosť realizovať procesné práva, ktoré im z tohto ustanovenia vyplývajú. Vzhľadom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľom namietaná vada sa neprejavila v správnosti napadnutého rozhodnutia, z ktorého dôvodu dovolateľ neopodstatnene namieta nerešpektovanie § 118 ods. 4 O. s. p. vedúce k odňatiu jemu patriacim procesným právam v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

43. Konanie zaťažené procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. videl dovolateľ aj v takom postupe odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd svoje rozhodnutie podľa dovolateľa „nečakane“ založil na iných právnych závetoch než súd prvej inštancie, a to bez toho, aby mu odvolací súd umožnil vyjadriť sa k možnosti iného právneho posúdenia veci v zmysle vtedy platného a účinného ustanovenia § 213 ods. 2 O. s. p. (t. j. 382 C. s. p.).

44. Vo vzťahu k ustanoveniu § 213 ods. 2 O. s. p. (§ 382 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že jeho účelom je zabrániť vydávaniu prekvapivých rozhodnutí odvolacími súdmi, t. j. takých, v ktorých sa odvolací súd v rozhodujúcich okolnostiach odklonil od rozhodnutia súdu prvej inštancie. Predmetné zákonné ustanovenie vychádza z princípu predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ktorý je súčasťou princípu právnej istoty. Postup odvolacieho súdu sa podľa uvedených ustanovení týka výlučne hmotnoprávneho posúdenia uplatneného nároku. Uvedené znamená, že prichádza do úvahy v prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že žalovaný nárok treba posúdiť podľa iného právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, alebo sice podľa toho istého právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, ale podľa iného ustanovenia (iného paragrafu alebo iného jeho odseku). Zároveň musí byť „nové“ ustanovenie právneho predpisu pre vec rozhodujúce.

45. O prekvapivé rozhodnutie ide vtedy, ak odvolací súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 213 ods. 2 O. s. p. (§ 382 C. s. p.), a zároveň pri svojom rozhodovaní použil ako rozhodujúce zákonné ustanovenie, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo použité, a ktorého aplikácie sa v priebehu sporu strany nedomáhali, a to ani v priebehu odvolacieho konania (k tomu vid' aj 3Obdo/23/2017).

46. Konanie na odvolacom súde je poznačené vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/

C. s. p. zakladajúcou prípustnosť dovolania v súvislosti s námietkou „prekvapivosti“ rozhodnutia výlučne vtedy, ak sú kumulatívne splnené nasledujúce podmienky:

1/ Odvolací súd vo veci meritorne rozhodol (t. j. potvrdil alebo zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie),
2/ Na hmotnoprávne posúdenie uplatneného nároku aplikoval „nové“ ustanovenie právneho predpisu (t. j. zákonné ustanovenie, ktoré bolo prvýkrát v priebehu súdneho sporu použité až v meritórnom rozhodnutí odvolacieho súdu),

3/ Predmetné ustanovenie bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúce a zároveň

4/ Odvolací súd nevyzval strany sporu, aby sa k použitiu tohto „nového“ ustanovenia vyjadrili.

Ak nebola splnená čo i len jedna z vyššie uvedených podmienok, nie je vo veci daná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

47. Z výslovného znenia ustanovenia § 213 ods. 2 O. s. p. (§ 382 C. s. p.) vyplýva pre odvolací súd povinnosť vyzvať strany sporu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu „nového“ ustanovenia všeobecne záväzného predpisu výlučne vtedy, ak toto ustanovenie nebolo pri doterajšom rozhodovaní veci použité. V kontexte rozhodovaného sporu však ustanovenia § 29 ods. 4, § 122 ods. 5, § 124 ods. 4 ZKR; § 26 ods. 3 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. účinnej do 31.12.2011, ktoré použil odvolací súd ako rozhodujúce ustanovenia, nepredstavujú „nové“ ustanovenia, ktoré by pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité, pretože totožné ustanovenia už použil pri rozhodovaní súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 13.02.2014, č. k. 3Cbi/19/2011-102. Dovolací súd preto zdôrazňuje, že nemôže obstať námietka dovolateľa, podľa ktorej pred rozhodnutím odvolacieho súdu nemal vedomosť, akým spôsobom budú dotknuté ustanovenia vykladané, pretože sa k aplikácii dotknutých ustanovení vyjadroval aj v písomnom vyjadrení k žalobe, v dôsledku čoho mohol prispôsobiť prostriedky svojej procesnej obrany.

48. Zároveň dovolací súd dodáva, že ak by aj odvolací súd postupoval podľa § 213 ods. 2 O. s. p. (§ 382 C. s. p.), čo však nie je daný prípad, tak iba vyzve strany, aby sa vyjadrili k možnému použitiu určitého zákonného ustanovenia. Súčasťou predmetnej výzvy však nie je uvedenie toho, akým spôsobom mieni odvolací súd dané zákonné ustanovenie pri svojom rozhodovaní vykladať. Táto povinnosť odvolaciemu súdu zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

50. Dovolateľ vo svojom dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie veci - v zmysle ktorého mala byť daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. vo vyriešení otázky, či uvedenie výšky istín prihlásených pohľadávok žalobcu namiesto celkových súm prihlásených pohľadávok žalobcu v súhrnnom prehľade priloženom k prihláškam jednotlivých pohľadávok žalobcu do reštrukturalizačného konania žalovaného 2/, je takým nedostatkom súhrnného prehľadu, ktorý je dôvodom na neprihliadanie na prihlášky pohľadávok žalobcu v reštrukturalizačnom konaní.

51. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritorne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu vid' aj 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018).

52. Uvedenému musí zodpovedať aj argumentácia dovolateľa, pokiaľ ide o vymedzenie prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, a pokiaľ ide o uvedenie právnej argumentácie, ako mal podľa jeho názoru odvolací súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky - ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca - ale aj na to, aby právna otázka (a dovolateľom predložené právne posúdenie veci) mala oporu v skutkovom stave zistenom súdmi nižšej inštancie, nakoľko dovolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd.

53. Právna otázka nastolená dovolateľom v rozhodovanej veci doposiaľ nebola predmetom dovolacieho prieskumu, čím je splnená zákonná podmienka prípustnosti podaného dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

54. Dovolateľ pri odôvodnení svojho dovolania uviedol, že v kolónke 24 súhrnného prehľadu „Celková suma“, bol žalobcom namiesto obligatórneho údaj, t. j. celkových súm pohľadávok prihlásených prihláškou č. 1, 2 a 3 uvedený údaj tlačivom súhrnného prehľadu vôbec nepožadovaný, a to údaj o istinách pohľadávok prihlásených prihláškou č. 1, 2 a 3. Súhrnný prehľad tiež neobsahoval údaje uvedené v prihláškach žalobcu č. 1, 2 a 3, keďže v tlačive súhrnného prehľadu bola uvedená iná celková suma prihlásených pohľadávok než v samotných prihláškach žalobcu č. 1, 2 a 3. Preto sa podľa názoru dovolateľa nemalo na prihlášky ex lege prihliadať a tým mali byť sankcionované.

55. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tlačivo súhrnného prehľadu vyžaduje sumár celkovej sumy každej jednotlivkej prihlášky pohľadávky. Nakoľko žalobca v súhrnnom prehľade uviedol inú celkovú sumu prihlásených pohľadávok, ako tú, ktorá vyplývala z podaných prihlášok, tým súhrnný prehľad neobsahoval údaje uvedené v podaných prihláškach, čo malo za následok to, že v zmysle ustanovenia § 122 ods. 5 ZKR sa na prihlášky žalobcu neprihliadalo.

56. Odvolací súd v dovolaní napadnutom rozsudku skonštatoval, že tlačivo súhrnného prehľadu neobsahuje požiadavku istiny, úrokov, úrokov z omeškania, ani nákladov z uplatnenia tak ako to vyžaduje prihláška pohľadávky, ale vyžaduje sumár celkovej sumy každej jednotlivkej prihlášky pohľadávky. Ak sa údaje v prihláške nezhodujú s údajmi uvedenými v súhrnnom prehľade, sankcia „na prihlášky sa neprihliada“ sa má podľa odvolacieho súdu aplikovať len na tú prihlášku, resp. prihlášky, ktorej údaje sa nezhodujú s údajmi v súhrnnom prehľade.

57. Podľa § 29 ods. 4 ZKR, ak veriteľ podáva viacero prihlášok, k prihláškam pripojí aj súhrnný prehľad údajov uvedených v jednotlivých prihláškach (ďalej len „súhrnný prehľad“). Ak veriteľ podáva ďalšiu prihlášku dodatočne, súhrnný prehľad pripojí k poslednej podanej prihláške; na súhrnné prehľady pripojené k prihláškam podaným skôr sa v konkurze neprihliada. Ak veriteľ k svojim viacerým prihláškam nepripojí súhrnný prehľad, súhrnný prehľad nepredloží na datovanom a ním podpísanom predpísanom tlačive alebo súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v podaných prihláškach, na jeho prihlášky sa v konkurze neprihliada.

58. Podľa § 122 ods. 5 ZKR, ak veriteľ podáva viacero prihlášok, k prihláškam pripojí aj súhrnný prehľad. Ak veriteľ podáva ďalšiu prihlášku dodatočne, súhrnný prehľad pripojí k poslednej podanej prihláške; na súhrnné prehľady pripojené k prihláškam podaným skôr sa v konkurze neprihliada. Ak veriteľ k svojim viacerým prihláškam nepripojí súhrnný prehľad, súhrnný prehľad nepredloží na datovanom a ním podpísanom predpísanom tlačive alebo súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v podaných prihláškach, na jeho prihlášky sa v reštrukturalizácii neprihliada a pohľadávky v nich uplatnené sa do reštrukturalizačného plánu nezahŕňajú.

59. Podľa § 26 ods. 3 č. 665/2005 Z. z. účinnej do 31.12.2011, do zoznamu pohľadávok sa nezapisujú ani tie pohľadávky, ktoré boli uplatnené u správcu vo viacerých prihláškach tým istým veriteľom, ak k nim nebol pripojený súhrnný prehľad alebo súhrnný prehľad nebol predložený na datovanom a podpísanom predpísanom tlačive alebo súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v prihláškach v rozsahu, v akom sa to vyžaduje v tlačive súhrnného prehľadu (§ 29 ods. 4 a § 122 ods. 5 zákona).

60. Dovolací súd zdôrazňuje, že tlačivo súhrnného prehľadu neobsahuje požiadavku istiny, úrokov, úrokov z omeškania, ani nákladov z uplatnenia tak, ako to vyžaduje prihláška pohľadávky, ale obsahuje sumár celkovej sumy každej jednotlivkej prihlášky pohľadávky. V zmysel vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že ak súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v podaných prihláškach, na takéto prihlášky sa v reštrukturalizácii neprihliada a pohľadávky v nich uplatnené sa do reštrukturalizačného plánu nezahŕňajú. Ak však jednotlivá prihláška obsahuje údaj o istine, úrokoch, úrokoch z omeškania a

nákladoch z uplatnenia, a tento údaj je bez pochybností identifikovateľný zo súhrnného prehľadu, bolo by v rozpore s účelom a zmyslom vyššie citovaných ustanovení, ak by sa z uvedeného prísne formalistického prístupu, na súhrnný prehľad neprihliadalo ako na celok. Takýto prístup súdu by bolo možné považovať za odňatie práva na súdnu ochranu veriteľa v konkurznom, resp. reštrukturalizačnom konaní pri prihláškach, ktoré spĺňajú všetky formálne a obsahové náležitosti prihlášky. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej „prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu" (napr. Nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.10.2004, sp. zn. II. ÚS 174/2004). Napokon dovolací súd zhodne s odvolacím súdom zdôrazňuje, že v danom prípade správca istiny pohľadávok nepoprel, preto krajský súd správne určil, že prihlášky 1, 2, 3 boli čo do istiny do reštrukturalizačného konania vedeného proti žalovanému 2/ podané riadne a včas.

61. Preto dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný 2/ nedôvodne odvolaciu súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a jeho dovolanie smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu.

62. Vzhľadom na to, že v rozhodovanej veci odvolací súd správne posúdil právnu otázku podstatnú pre rozhodnutie vo veci, pričom konanie nie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., najvyšší súd podľa ustanovenia § 448 C. s. p. dovolanie žalovaného 2/, ako nedôvodné zamietol.

63. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

64. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.